

Eva Csölleová a Vítek Formánek

Foto: autoři

ZIMNÍ DOVOLENÁ ve Vimperku

Poslední dny roku 2015 byly tak netradičně slunečné a krásné, že by bylo škoda je nevyužít. Vydali jsme se proto na čtyři dny na Vimperko.

Vimperk je výchozím bodem pro turistické výpravy na Šumavu. První zmínky se datují kolem roku 1251, kdy zde byla vybudována osada, kterou roku 1479 povýšil Vladislav II. na město. Od konce 13. až do 17. století bylo město cílovou stanicí jedné ze tří větví Zlaté stezky, po níž se do Čech z Pasova dovážela sůl. Město se stalo, díky tiskaři Johannu Alacrawovi, který zde pracoval v roce 1484, po Plzni druhým českým městem, kde se tiskly knihy. Do dnešního dne si město udržuje historický ráz svým krásným náměstím, na které dohlíží zámek, který byl původně jako hrad postaven v 16. století. Dnes je to, stejně jako většina budov na náměstí, národní kulturní památka. K vidění jsou zde ještě zbytky hradeb se sedmi zachovanými baštami. Lesní cestou dojdeme asi po dvou kilometrech ke krásnému čtyřobloukovému viaduktu, který byl uveden do provozu v roce 1900 a vlaky po něm jezdí dodnes.

MALENICE NAD VOLYŇKOU

Druhý den sedneme na motoráček a vyrážíme do obce Malenice nad Volyňkou. Zdejší hřbitov stojí jen pár metrů od kolejí a odpočívají zde významné osobnosti našeho kulturního života. Architekt Josef Zítek, místní rodák a režisér Zdeněk Podskalský, jeho manželka Jiřina Jirásková a ve vedlejší hrobě Jiří Pleskot, rovněž herec a první manžel paní Jiráskové. V nedalekém informačním centru byla zřízena galerie, kde tyto významné osobnosti připomínají návštěvníkům. Ke zhlédnutí jsou tu i významné ceny, které paní Jirásková za své herecké umění získala. Na místní škole je umístěna pamětní deska Aloisi Šedivému, pilotu 311. čs. perutě RAF, který sem chodil do školy. Tento letec patřil pouze ke třem českým pilotům RAF, kteří získali obě vysoká britská vyznamenání – DFC a DFM. Po útěku před komunismem se usídlil v Austrálii, kde roku 1990 zemřel.

KUBOVA HUŤ

Třetí den sedáme na vláček a vyrážíme téměř osamoceni směrem na Kubovu Huť. Tato obec byla zřízena na počátku 18. století jako jedna ze sklářských osad. V roce 1899 byla vybudována železniční trať spojující Vimperk a Volary, a Kubova Huť se stala se svými 995 m n. m. nejvýše položeným nádražím v Česku. Kolem není ani živáčka, a tak v mlze vyrážíme směrem na Boubínský prales.

Když se blížíme k vrcholu, otevře se nám nádherný pohled, neboť pod námi leží mlha jako pěna do koupele a nad ní svítí na modré obloze sluníčko. Člověk má pocit, že přišel do nebe. Jsme na nejvyšším bodu u rozhledny Boubín a pomalu shážíme do vlastního Boubínského pralesa.

Byl vyhlášen chráněným územím v roce 1858 a je třetí nejstarší českou přírodní rezervací. Je dobře, že žádný z dalších režimů tento statut nezměnil, a tak můžeme obdivovat přírodní krásy i dnes. Na území rezervace, která vznikla na popud lesníka Josefa Johna, se nacházejí stromy staré 400 let. Docházíme až k jezírku a pak přidáme do kroku, abychom stihli vlak na zastávce Zatoň. Odměnou za 15 kilometrů chůze nám je večerní návštěva vimperského kina Šumava, kde dávají dokument *Filmový dobrodruh Karel Zeman*. V kině se sedí u stolů, popijíme „svažák“ a čaj a je nás tu celkem pět! Žádný popcorn, cola a bubínky iritující hlasitý zvuk filmu jako v multiplexu. Už samotný pobyt v kině byl retro výlet, který nám udělal radost.

KAŠPERSKÉ HORY

Čtvrtý den nás čeká jízda autobusem do městečka Kašperské Hory. Přesedáme v obci Stachy, kde stačíme nafotit pamětní desku dvou místních rodáků – Josefa Bartíka a Václava Kaliny, kteří se aktivně zapojili do protinacistického odboje. Pak pokračujeme do Kašperských Hor.

Náměstí ve Vimperku

První písemná zmínka o sídle pochází z roku 1337. Původně hornická osada na těžbu zlata byla za vlády Jana Lucemburského povýšena na horní město – událost připomíná pamětní deska. Karel IV. dal k ochraně Zlaté stezky do Pasova vystavět roku 1356 hrad Kašperk, který je dodneška nejvýše postaveným královským hradem v Čechách. Hrad pak několikrát změnil majitele a roku 1616 jej koupilo město Reichenstein, odtud tedy název Kašperské Hory. Již tehdy hrad chátral a začal se opravovat až počátkem 20. století.

Část hradeb vimperského zámku s obydlím

Asi 400 metrů od něj natrefíte na zbytky Pustého hrádku. Tato gotická stavba se datuje do 15. století a měla chránit hrad Kašperk před útoky královského vojska. Je den před Silvestrem a na hradě je to jako na Václavském náměstí, celé rodiny i s kočárky.

Přichází silvestrovské ráno a konec naší dovolené. Na nádraží se zrovna vypravuje tradiční speciální silvestrovský vlak na Kubovu Huť, letos jako Noemova archa. Cestující mají na sobě kostýmy myší, pavouků, vlků, slepic a jiné zvířete a na kolejkách a peronu panuje veselí. Náš vlak jede opačným směrem, ale nejsme z toho smutní, dovolená se nám líbila.

Josef Bártík

* 30. 6. 1897 Stachy

† 18. 5. 1968 Praha

Od 13 let byl vychováván u strýce, protože rodiče se vystěhovali do USA. V roce 1916 byl jako čerstvý absolvent gymnázia odvelen na italské bojiště 1. světové války. O rok později padl do zajetí. Později vstoupil do řad československých dobrovolných jednotek v Itálii a zúčastnil se aktivně bojů.

Čekání na Noemovu archu – silvestrovské veselí 2015

Viadukt nedaleko Vimperka z roku 1900

Utrpěl zranění a po jeho vyléčení nastoupil v roce 1919 jako referent do zpravodajského oddělení Hlavního štábu čs. armády. Den před vpádem nacistů do Čech odešel s Františkem Moravcem do exilu. Nejdříve pracoval ve Velké Británii, pak byl odeslán do Polska a po jeho obsazení odešel do Francie, kde řídil obrannou skupinu při čs. vojenské správě. Po pádu Francie byl jmenován do funkce přednosty obranného zpravodajství II. odboru exilového MNO. Názorově se později s Františkem Moravcem rozešel. Od 1. března 1945 působil v Košicích a v srpnu byl jako přednosta odboru pro politické zpravodajství ministerstva vnitra povýšen do hodnosti brigádního generála.

Stachy na své hrdiny z II. odboje nezapomínají

Po komunisty připravené provokaci byl 15. ledna 1946 odvolán z funkce, a přestože se později potvrdilo, že celá akce byla blamáž, do funkce se již nevrátil. Dne 9. března 1948 byl zatčen a později odsouzen na 5 let těžkého žaláře za údajné vyžrazení služebního tajemství. Poznal vězení

Malenice n.V. – hrob Jiřího Pleskota

Malenice n.V. – hrob Z.Podskalského a J. Jiráskové

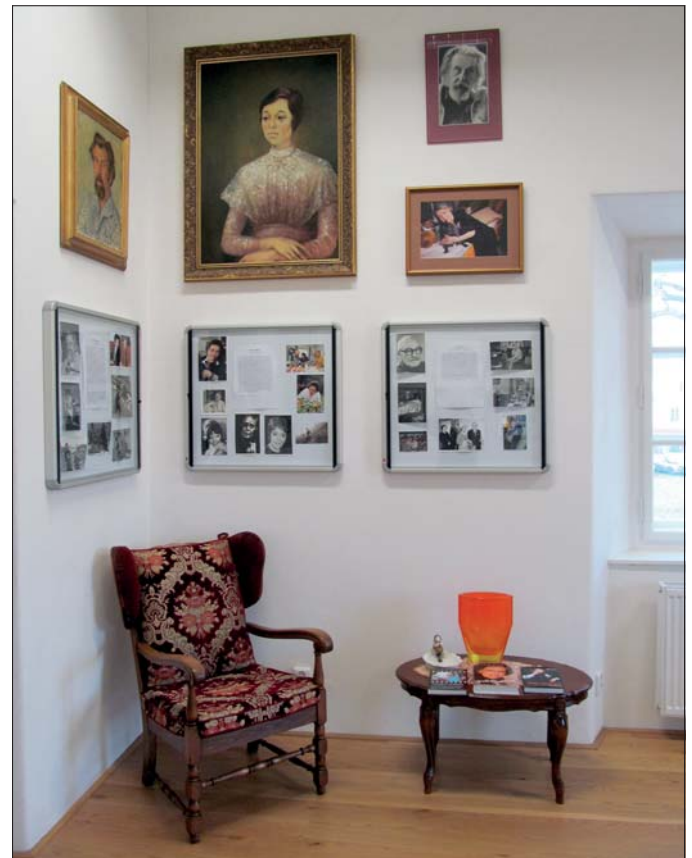
v Mírově, Leopoldově, v Praze na Pankráci a v Ruzyni. V roce 1953 byl propuštěn a pak se živil jako zásobovač a hlavní účetní v Ústavu péče o matku a dítě v Praze-Podolí. Byl rehabilitován v plném rozsahu 25. listopadu 1965. Zemřel tři roky nato v Praze.

Josef Zítek

* 4. 4. 1832 Praha

† 2. 8. 1909 Praha

Od roku 1848 studoval pražskou polytechniku, ve studiu téhož oboru pokračoval ve Vídni. Zásadní vliv pro jeho tvorbu byl pobyt v Itálii, kde absolvoval studijní pobyt, stejně jako ve Francii a Německu v letech 1863–1868. Jeho první velkou zakázkou byla Zemská galerie a muzeum ve Výmaru. V letech 1864–1904 působil jako profesor na Zemském polytechnickém ústavu v Praze.

Malenice n.V. – výstavní síň (3)

Pamětní deska rodáka – pilota RAF

Rozcestí u Pustého hrádku

Události, které připomínají tyto pamětní desky, od sebe dělí 600 let – první přinesla městu prosperitu – druhá alespoň na krátký čas pocit svobody...

Hrob Josefa Zítka v Malenicích nad Volyňkou

V Boubínském pralese

Je označován za nejvýznamnějšího českého architekta 19. století a rovněž patří k nejznámějším architektům v zemi. Zásahu na tom má především jeho podíl na návrhu a stavbě pražského Národního divadla. Profesor Zítek nevytvořil pouze tuto budovu, podílel se také na návrhu pražského Rudolfinu a jeho stavby byly zrealizovány i v ostatních částech Čech. Věnoval se restaurování budov, upravoval Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech nebo Ru-

dolfinum v Praze, pracoval jako poradce na dostavbě chrámu sv. Víta či na úpravách Karlštejna. Poté, co Národní divadlo vyhořelo, se nepohodl se Sborem pro výstavbu národního divadla a odmítl se na další práci podílet. Dokončení proto sbor svěřil do rukou Zítkova žáka a spolupracovníka Josefa Schulze. Poté Zítek trávil většinu času na svém zámětku v jižních Čechách ve Lčovicích u Malenic, kde je také pohřben.